ТЕМА №1. Національний спротив

Час (4 год.).

План лекції

1. Визначення основних термінів, що застосовуються у Законі України «Про основи національного спротиву» № 1702-IX від 16 липня 2021 року.
2. Правова основа національного спротиву.
3. Загальні засади та організація національного спротиву.
4. Основи побудови територіальної оборони.
5. Основи побудови руху опору.
6. Основи підготовки громадян України до національного спротиву.
7. Підготовка здобувачів освіти до національного спротиву.
8. Керівництво національним спротивом.
9. Формування військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України та добровольчих формувань територіальних громад.
10. Шлях становлення української нації.

Рекомендована література:

1. Закон України «Про основи національного спротиву» № 1702-IX від 16 липня 2021 року.
2. Я. Грицак, О. Комаров «Шлях становлення української ідентичності» URL: https://uinp.gov.ua/elektronni-vydannya/shlyah-stanovlennya-ukrayinskoyi-identychnosti.

Текст лекції

I. Визначення основних термінів, що застосовуються у Законі України «Про основи національного спротиву» № 1702-IX від 16 липня 2021 року.

1) доброволець територіальної оборони - громадянин України або іноземець чи особа без громадянства, який перебуває в Україні на законних підставах протягом останніх п’яти років та на добровільній основі зарахований до добровольчого формування територіальної громади;

{Пункт 1 частини першої статті 1 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

2) добровольче формування територіальної громади - воєнізований підрозділ, сформований на добровільній основі з громадян України, які проживають у межах території відповідної територіальної громади, який призначений для участі у підготовці та виконанні завдань територіальної оборони;

{Пункт 2 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2237-IX від 03.05.2022}

3) зона територіальної оборони - частина сухопутної території України, яка включена до території відповідної військово-сухопутної зони та межі якої збігаються з адміністративними межами Автономної Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя;

4) керівник зони територіальної оборони - Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голова обласної державної адміністрації, голова Київської, Севастопольської міської державної адміністрації (керівник відповідної військово-цивільної або військової адміністрації у разі її утворення);

5) керівник району територіальної оборони - голова районної державної адміністрації (керівник районної військово-цивільної або військової адміністрації у разі її утворення);

6) керівник штабу зони територіальної оборони - командир бригади Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

7) керівник штабу району територіальної оборони - командир батальйону Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

8) національний спротив - комплекс заходів, які організовуються та здійснюються шляхом максимально широкого залучення громадян України до дій, спрямованих на забезпечення воєнної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності держави, стримування і відсічі агресії;

{Пункт 8 частини першої статті 1 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

9) органи управління силами і засобами, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони, - Генеральний штаб Збройних Сил України, Командування Сил територіальної оборони Збройних Сил України, регіональні органи військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України, органи управління інших складових сил безпеки та сил оборони, у підпорядкуванні яких перебувають сили і засоби, що сплановані та/або залучаються до виконання завдань територіальної оборони, штаби зон (районів) територіальної оборони;

9^{-1}) підрозділ національного спротиву - орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурний підрозділ обласної, Київської, Севастопольської міської державної адміністрації або відповідної військово-цивільної чи військової адміністрації (в разі її утворення), до компетенції яких належить здійснення діяльності у сфері національного спротиву;

{Частину першу статті 1 доповнено пунктом 9^{-1} згідно із Законом № 4826-IX від 25.03.2026}

9^{-2}) спеціально-бойова діяльність - вид діяльності підрозділів Сил спеціальних операцій Збройних Сил України, що полягає у підготовці та проведенні організаційних і спеціально-бойових заходів з метою виконання покладених завдань та реалізації визначених законом повноважень у сфері руху опору;

{Частину першу статті 1 доповнено пунктом 9^{-2} згідно із Законом № 4826-IX від 25.03.2026}

10) підготовка громадян України до національного спротиву - сукупність заходів, які здійснюються державними органами, органами місцевого самоврядування, закладами освіти незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями, інститутами громадянського суспільства та іншими суб'єктами національного спротиву відповідно до розділу IV цього Закону з метою формування національно-патріотичної та оборонної свідомості, стійкої мотивації, набуття ними знань та практичних умінь і навичок, необхідних для захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України;

{Пункт 10 частини першої статті 1 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

10^{-1}) центр підготовки громадян до національного спротиву - республіканський Автономної Республіки Крим, обласний, Київський та Севастопольський міський заклад, що здійснює підготовку громадян України до національного спротиву;

{Частину першу статті 1 доповнено пунктом 10^{-1} згідно із Законом № 4826-IX від 25.03.2026}

11) район територіальної оборони - частина сухопутної території України, яка включена до території відповідної зони територіальної оборони України та межі якої збігаються з адміністративними межами району у складі Автономної Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя;

12) рух опору - комплекс заходів асиметричного характеру, що організовуються і координуються Силами спеціальних операцій Збройних Сил України у взаємодії з іншими силами безпеки та силами оборони із залученням цивільних осіб з метою сприяння відновленню державного суверенітету і територіальної цілісності;

{Пункт 12 частини першої статті 1 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

13) сили і засоби, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони, - визначені планувальними документами територіальної оборони сили і засоби сил безпеки та сил оборони;

14) сили руху опору - органи військового управління, інші органи управління, військові частини (підрозділи) сил безпеки та сил оборони, їх посадові особи, які забезпечують організацію, підготовку, підтримання та ведення руху опору, а також цивільні особи, які на добровільній та конфіденційній основі залучаються до виконання завдань руху опору;

{Пункт 14 частини першої статті 1 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

14^{-1}) засоби руху опору - сукупність матеріальних, фінансових, технічних, інформаційних та інших ресурсів, будівель, споруд, приміщень, транспортних засобів, інформаційних систем і баз даних, озброєння, боєприпасів, військової та спеціальної техніки, спеціальних технічних засобів, іншого майна, коштів у національній та іноземних валютах, а також засоби і структури прикриття, що використовуються відповідно до законодавства для організації, підготовки, підтримання та ведення руху опору;

{Частину першу статті 1 доповнено пунктом 14^{-1} згідно із Законом № 4826-IX від 25.03.2026}

15) Сили територіальної оборони Збройних Сил України - окремий рід сил Збройних Сил України, на який покладається організація, підготовка та виконання завдань територіальної оборони;

16) територіальна оборона - система загальнодержавних, воєнних і спеціальних заходів, що здійснюються у мирний час та в особливий період з метою протидії воєнним загрозам, а також для надання допомоги у захисті населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій;

17) штаб зони територіальної оборони - постійно діючий орган управління територіальною обороною в межах відповідної зони територіальної оборони, який підпорядкований керівнику зони територіальної оборони;

18) штаб району територіальної оборони - постійно діючий орган управління територіальною обороною в межах відповідного району територіальної оборони, який підпорядкований керівнику району територіальної оборони.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в інших законах України.

II. Правова основа національного спротиву

1. Правову основу національного спротиву становлять Конституція України, цей та інші закони України, міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані на виконання Конституції та законів України інші нормативно-правові акти.

III. Загальні засади та організація національного спротиву

Склад, мета і завдання національного спротиву:

1. Складовими національного спротиву є територіальна оборона, рух опору та підготовка громадян України до національного спротиву.

2. Метою національного спротиву є підвищення обороноздатності держави, надання обороні України всеохоплюючого характеру, сприяння забезпеченню готовності громадян України до національного спротиву.

Цивільно-військове співробітництво виступає ефективним елементом досягнення мети національного спротиву.

{Частину другу статті 3 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 4068-IX від 20.11.2024}

3. Завданнями територіальної оборони є:

1) своєчасне реагування та вжиття необхідних заходів щодо оборони території та захисту населення на визначеній місцевості;

{Пункт 1 частини третьої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2237-IX від 03.05.2022}

2) участь у посиленні охорони та захисті державного кордону;

3) участь у захисті населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій, ліквідації наслідків ведення воєнних (бойових) дій;

4) участь у підготовці громадян України до національного спротиву;

5) участь у забезпеченні умов для безпечного функціонування органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування та органів військового управління;

6) участь в охороні та обороні важливих об'єктів і комунікацій, інших критично важливих об'єктів інфраструктури, визначених Кабінетом Міністрів України, та об'єктів обласного, районного, сільського, селищного, міського значення, районного у містах рад, сільських, селищних, порушення функціонування та виведення з ладу яких становлять загрозу для життєдіяльності населення;

7) забезпечення умов для стратегічного (оперативного) розгортання військ (сил) або їх перегрупування;

8) участь у здійсненні заходів щодо тимчасової заборони або обмеження руху транспортних засобів і пішоходів поблизу та в межах зон/районів надзвичайних ситуацій та/або ведення воєнних (бойових) дій;

9) участь у забезпеченні заходів громадської безпеки і порядку в населених пунктах;

10) участь у запровадженні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану в разі його введення на всій території України або в окремих її місцевостях;

11) участь у боротьбі з диверсійно-розвідувальними силами, іншими збройними формуваннями агресора (противника) та не передбаченими законами України воєнізованими або збройними формуваннями;

12) участь в інформаційних заходах, спрямованих на підвищення рівня обороноздатності держави та на протидію інформаційним операціям агресора (противника);

13) участь у наданні населенню правничих послуг у порядку, передбаченому Законом України "Про безоплатну правничу допомогу".

{Частину третю статті 3 доповнено пунктом 13 згідно із Законом № 2237-IX від 03.05.2022; в редакції Закону № 3022-IX від 10.04.2023}

4. Основними завданнями руху опору є:

1) формування осередків руху опору та набуття ними відповідних спроможностей;

2) підготовка території України до ведення руху опору;

3) створення та накопичення запасів засобів руху опору;

4) збір, обробка та доведення розвідувальних відомостей (даних);

5) перешкоджання діям військ (сил) агресора (противника);

6) протидія окупаційній владі агресора (противника) та їхнім пособникам;

7) протидія використанню противником місцевих ресурсів;

8) сприяння спротиву населення України окупаційній владі та/або військам (силам) агресора (противника);

9) сприяння угрупованням військ (сил) сил оборони та силам безпеки у виконанні ними визначених завдань під час відсічі збройної агресії проти України.

{Частина четверта статті 3 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

5. Основні завдання підготовки громадян України до національного спротиву:

1) сприяння набуттю громадянами України знань, практичних умінь та навичок, готовності та здатності до виконання конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України;

2) зміцнення у громадян України громадянської ідентичності на основі національних цінностей України;

3) формування у громадян України базових знань, вмінь та готовності стати до лав Збройних Сил України та інших формувань сектору безпеки і оборони;

4) підготовка населення до умов життєдіяльності в районах ведення воєнних (бойових) дій та на тимчасово окупованій території, у тому числі в інтересах руху опору;

5) навчання населення поведінці та діям під час виникнення надзвичайної ситуації, пов'язаної з наслідками воєнних дій.

{Частина п'ята статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4331-IX від 26.03.2025; в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

IV. Основи побудови територіальної оборони

1. Територіальна оборона ґрунтується на принципах територіальності, масовості, мінімального часу на розгортання та приведення підрозділів територіальної оборони у готовність до дій, єдиноначальності, централізації управління та децентралізації і контрольованої автономності застосування сил і засобів територіальної оборони, активності, рішучості та безперервності ведення територіальної оборони, наполегливості у досягненні мети територіальної оборони, узгодженого, спільного застосування сил і засобів, залучених до ведення територіальної оборони, безперервності взаємодії сил і засобів територіальної оборони, всебічного врахування і повного використання моральних та психологічних факторів.

Територіальна оборона складається з військової, цивільної та військово-цивільної складових.

2. Військова складова територіальної оборони включає органи військового управління, військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України, інші сили і засоби сил безпеки та сил оборони, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони.

Провідна роль в організації та виконанні завдань територіальної оборони належить Силам територіальної оборони Збройних Сил України, до яких належать:

1) Командування Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

2) регіональні органи військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

3) бригади Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

4) батальйони зі складу бригад Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

До виконання завдань територіальної оборони та здійснення заходів підтримки і забезпечення територіальної оборони за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України можуть залучатися інші сили і засоби Збройних Сил України.

Склад сил і засобів сил безпеки та сил оборони, що залучаються до територіальної оборони, визначається Головнокомандувачем Збройних Сил України за узгодженням з керівниками органів управління відповідних сил безпеки та сил оборони.

3. Цивільна складова територіальної оборони включає державні органи, органи місцевого самоврядування, які залучаються до територіальної оборони.

4. Військово-цивільна складова територіальної оборони включає штаби зон (районів) територіальної оборони та добровольчі формування територіальних громад, які залучаються до територіальної оборони.

5. Для організації підготовки, підтримки, забезпечення та виконання завдань територіальної оборони на постійній основі функціонують:

1) в органах управління сил безпеки та сил оборони, місцевих органах виконавчої влади - відповідні структурні підрозділи з питань територіальної оборони;

2) у Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській, Севастопольській міських державних адміністраціях (відповідних військово-цивільних або військових адміністраціях у разі їх утворення) - штаби зон територіальної оборони;

3) у районних державних адміністраціях (районних військово-цивільних або військових адміністраціях у разі їх утворення) - штаби районів територіальної оборони.

6. В основу побудови територіальної оборони закладається територіально-зональний принцип з урахуванням військово-адміністративного поділу території України.

V. Основи побудови руху опору

1. Заходи з організації, планування і підготовки руху опору здійснюються в мирний час та особливий період.

Ведення руху опору здійснюється з настанням особливого періоду на тимчасово окупованій території України, території України, яка захоплена агресором (противником) під час збройної агресії проти України.

2. Провідна роль в організації, підготовці, підтримці та веденні руху опору належить Силам спеціальних операцій Збройних Сил України.

{Частина друга статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2024-IX від 27.01.2022}

3. До організації, підготовки, підтримання та виконання завдань руху опору за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України залучаються інші сили і засоби сил безпеки та сил оборони за узгодженням з керівниками органів управління відповідних сил безпеки та сил оборони.

4. Форми, методи і засоби виконання завдань руху опору визначаються законодавством України, актами Командувача Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

Інформація про форми, методи і засоби виконання завдань руху опору, про взаємодію Сил спеціальних операцій Збройних Сил України з іншими силами і засобами руху опору належить до таємної інформації та підлягає віднесенню у встановленому законом порядку до державної таємниці.

{Статтю 5 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 2024-IX від 27.01.2022}

5. Військовослужбовці, працівники правоохоронних органів та інші особи, які залучаються до заходів з організації, підготовки, підтримання та виконання завдань руху опору, на час проведення таких заходів підпорядковуються Командувачу Сил спеціальних операцій Збройних Сил України, рішення якого є обов'язковими до виконання.

{Статтю 5 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 2024-IX від 27.01.2022}

VI. Основи підготовки громадян України до національного спротиву

1. Основою підготовки громадян України до національного спротиву є комплекс теоретичних і практичних заходів, спрямованих на формування необхідних знань, умінь і навичок для виконання конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

2. Підготовка громадян України до національного спротиву організовується Міністерством оборони України у взаємодії з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, Силами територіальної оборони Збройних Сил України, Силами спеціальних операцій Збройних Сил України, закладами фізичної культури і спорту, закладами освіти незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями, інститутами громадянського суспільства у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Підготовка громадян України до національного спротиву проводиться в центрах підготовки громадян до національного спротиву за програмами, розробленими Міністерством оборони України. Порядок створення та функціонування центрів підготовки громадян до національного спротиву встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Практичні заняття проводяться з метою набуття навичок ведення вогню зі стрілецької зброї, мінної безпеки, домедичної допомоги та інших умінь і навичок, передбачених програмами підготовки громадян України до національного спротиву. Заняття проводяться на полігонах Збройних Сил України, на базі майна Товариства сприяння обороні України, інших складових сил безпеки та сил оборони, а також на стрільбищах, у тирах, стендах та на інтерактивних тренажерах незалежно від форми власності - за сприяння місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, інших державних органів та організацій (за необхідності) з

обов’язковим дотриманням правил безпеки поводження зі зброєю та боєприпасами.

4. До проведення заходів підготовки громадян України до національного спротиву залучаються ветерани війни, заклади освіти незалежно від форми власності, заклади фізичної культури і спорту, громадські об’єднання та інші інститути громадянського суспільства, діяльність яких спрямована на сприяння забезпеченню національної безпеки і оборони та військово-патріотичного виховання, за умови дотримання вимог законодавства України.

5. Під час організації та здійснення підготовки громадян України до національного спротиву не допускаються будь-які форми дискримінації, у тому числі за ознакою статі.

6. Під час здійснення заходів підготовки громадян України до національного спротиву використовується державне, комунальне майно, майно закладів освіти, закладів фізичної культури і спорту, Товариства сприяння обороні України, інших громадських організацій та інше майно на підставах та в порядку, визначених законом.

{Стаття 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3724-IX від 22.05.2024; в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

8. Керівник центру підготовки громадян до національного спротиву щороку у строки, визначені органом-засновником, подає на розгляд цього органу обґрунтований бюджет на наступний рік з відповідними розрахунками. Скорочення бюджету можливе за умови збереження здатності відповідного центру виконувати вимоги, визначені цим Законом.

9. Фінансування діяльності центрів підготовки громадян до національного спротиву здійснюється за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів та Державного бюджету України.

Центри підготовки громадян до національного спротиву можуть отримувати додаткове фінансування з інших джерел, не заборонених законодавством.

{Закон доповнено статтею 6^{-1} згідно із Законом № 4826-IX від 25.03.2026}

VII. Підготовка здобувачів освіти до національного спротиву

{Установити, що підготовка громадян України до національного спротиву для здобувачів фахової передвищої, вищої освіти за денною або дуальною формою здобуття освіти, передбачена статтею 6^{-2} цього Закону, розпочинається з 1 жовтня 2026 року}

1. Підготовка здобувачів освіти до національного спротиву проводиться з метою набуття громадянами України готовності та здатності виконання конституційного обов’язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, військово-патріотичного виховання громадян України, підготовки населення до умов життєдіяльності в районах ведення воєнних (бойових) дій.

2. Підготовка здобувачів освіти до національного спротиву проводиться у закладах освіти всіх форм власності, крім закладів фахової передвищої військової освіти, вищих військових навчальних закладів, військових

навчальних підрозділів закладів вищої освіти, які здійснюють на певних рівнях освіти підготовку курсантів для подальшої служби на посадах офіцерського, сержантського і старшинського складу з метою задоволення потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, центральних органів виконавчої влади із спеціальним статусом, Служби безпеки України, розвідувальних органів України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону.

Для проведення підготовки до національного спротиву залучаються сили безпеки, сили оборони, сили цивільного захисту, громадські об'єднання, що добровільно беруть участь у забезпеченні національної безпеки України.

3. Організація і проведення підготовки здобувачів освіти до національного спротиву покладаються на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, спільно з Міністерством оборони України та іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, у сфері управління яких є заклади освіти, та з іншими засновниками.

4. Підготовка здобувачів освіти до національного спротиву розпочинається на третьому рівні повної загальної середньої освіти та проводиться у закладах загальної середньої, професійної, фахової передвищої освіти, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності на відповідному рівні повної загальної середньої освіти, шляхом вивчення навчального предмета "Захист України" та здійснення заходів, спрямованих на військово-патріотичне виховання молоді. Програма навчального предмета "Захист України" розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, за погодженням з Міністерством оборони України.

5. Продовження підготовки здобувачів освіти до національного спротиву реалізується шляхом вивчення навчальної дисципліни "Основи національного спротиву".

Навчальна дисципліна "Основи національного спротиву" включається до освітніх програм і навчальних планів закладів освіти всіх форм власності, в яких громадяни України за денною або дуальною формами здобувають фахову передвищу освіту або ступінь вищої освіти бакалавра (магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямування), крім освітніх програм та навчальних планів підготовки курсантів вищих військових навчальних закладів, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, закладів фахової передвищої військової освіти.

Типова програма навчальної дисципліни "Основи національного спротиву" розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, за погодженням з Міністерством оборони України. Забезпечення закладів освіти матеріальними засобами, необхідними для вивчення навчальної дисципліни "Основи національного спротиву", здійснюється в порядку, визначеному законодавством України.

6. Вивчення навчальної дисципліни "Основи національного спротиву" в закладах освіти всіх форм власності організовується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, спільно з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, у сфері управління яких є заклади освіти, та з іншими засновниками.

Особливості організації вивчення навчальної дисципліни "Основи національного спротиву" в закладах освіти із специфічними умовами навчання визначаються цим Законом та нормативно-правовими актами центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких є такі заклади освіти.

Практичні заняття з набуття навичок ведення вогню зі стрілецької зброї та інших вмінь, передбачених програмами підготовки до національного спротиву, проводяться за територіальним принципом на полігонній базі вищих військових навчальних закладів, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, навчальних частин (центрів), військових частин Збройних Сил України, інших складових сил безпеки і сил оборони та на інших сертифікованих стрільбищах, у тирах та на інтерактивних тренажерах з дотриманням правил безпеки під час поводження із зброєю та боєприпасами. Проведення практичних стрільб, виконання вогневих вправ та використання стрілецької зброї і боєприпасів здійснюються відповідно до вимог, передбачених Типовою програмою навчальної дисципліни "Основи національного спротиву".

7. Здобувачі освіти, які належать до діючих згідно з законодавством України релігійних організацій, віровчення яких не допускає користуватися зброєю, можуть замінити вивчення складових навчальної дисципліни "Основи національного спротиву", пов’язаних із застосуванням і використанням зброї, іншими складовими, що не суперечать їх віровченню.

Здобувачі освіти, які є особами з інвалідністю або які частково втратили працездатність без встановлення інвалідності, за їх заявою та згідно з підтвердними документами закладів охорони здоров’я звільняються від практичних занять навчальної дисципліни "Основи національного спротиву", що наносять шкоду їх фізичному стану або стану здоров’я.

Результати вивчення такими здобувачами освіти навчальної дисципліни "Основи національного спротиву" визначаються результатами підсумкового контролю за складовими дисципліни, які вони опанували виходячи з власного віровчення та стану здоров’я.

8. Від вивчення навчальної дисципліни "Основи національного спротиву" у закладах освіти всіх форм власності звільняються здобувачі освіти, які:

проходили військову службу;

успішно вивчили цю навчальну дисципліну під час попереднього здобуття фахової передвищої або вищої освіти;

мають документ про проходження базової загальновійськової підготовки та здобуття військово-облікової спеціальності;

здобувають освіту за формою, відмінною від денної або дуальної форми здобуття освіти;

проживають на тимчасово окупованій території України.

Зазначені здобувачі освіти мають можливість особистого вибору додаткових освітніх компонентів освітньої програми в обсязі, передбаченому для вивчення цієї навчальної дисципліни.

9. Неуспішне складання підсумкового контролю або відмова здобувача освіти від вивчення навчальної дисципліни "Основи національного спротиву", крім випадків, визначених частиною восьмою цієї статті, є підставою для їх відрахування із закладу освіти.

{Закон доповнено статтею 6^{-2} згідно із Законом № 4826-IX від 25.03.2026}

VIII. Керівництво національним спротивом

1. Загальне керівництво національним спротивом здійснює Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України через Міністра оборони України.

2. Безпосереднє керівництво територіальною обороною здійснюється:

1) на всій території України - Головнокомандувачем Збройних Сил України через Командувача Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

2) у межах військово-сухопутної зони - керівником регіонального органу військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України через регіональний орган військового управління Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

3) у межах зони територіальної оборони - керівником зони територіальної оборони через штаб зони територіальної оборони;

4) у межах району територіальної оборони - керівником району територіальної оборони через штаб району територіальної оборони.

3. Керівництво рухом опору здійснює Головнокомандувач Збройних Сил України через Командувача Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

4. Керівництво підготовкою громадян України до національного спротиву здійснюється Кабінетом Міністрів України через Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, сільських, селищних, міських голів.

{Частина четверта статті 7 в редакції Закону № 4826-IX від 25.03.2026}

IX. Формування військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України та добровольчих формувань територіальних громад

1. Військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України утворюються та функціонують:

1) у кожній зоні територіальної оборони та додатково в кожному місті, чисельність населення якого перевищує 900 тисяч мешканців, як бригади Сил територіальної оборони Збройних Сил України;

2) у кожному районі територіальної оборони та додатково в кожному адміністративному центрі області як батальйони Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

У зонах територіальної оборони, чисельність населення яких перевищує 2400000 мешканців, можуть утворюватися та функціонувати додаткові військові частини (підрозділи) Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

Для розміщення військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць використовується інфраструктура (фонди) Збройних Сил України, а також інфраструктура (фонди) складових сил безпеки та сил оборони, органів місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Етапи і порядок створення та розвитку Сил територіальної оборони Збройних Сил України визначаються Головнокомандувачем Збройних Сил України.

2. Добровольчі формування територіальних громад утворюються з урахуванням ресурсних та людських можливостей відповідних територіальних громад.

Загальна кількість та місця розташування добровольчих формувань територіальних громад визначаються Командуванням Сил територіальної оборони Збройних Сил України за участю відповідних сільських, селищних, міських рад та затверджуються Головнокомандувачем Збройних Сил України.

Порядок утворення, комплектування, функціонування, підстави та порядок розформування добровольчих формувань територіальних громад визначаються Положенням про добровольчі формування територіальних громад, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Абзац третій частини другої статті 8 в редакції Закону № 2237-IX від 03.05.2022}

Діяльність добровольчих формувань територіальних громад здійснюється під безпосереднім керівництвом і контролем командира військової частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України за територіальним принципом.

У разі введення в Україні або в окремих її місцевостях воєнного стану всі добровольчі формування територіальних громад переходять в оперативне підпорядкування командирів відповідних військових частин Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

{Частину другу статті 8 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2237-IX від 03.05.2022}

На час дії воєнного стану за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України добровольчі формування територіальних громад повністю або частково можуть залучатися до виконання завдань територіальної оборони поза межами визначеної зони територіальної оборони, а також направлятися до районів ведення воєнних (бойових) дій.

{Частину другу статті 8 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2237-IX від 03.05.2022}

Командуванням Сил територіальної оборони Збройних Сил України разом з органами місцевого самоврядування, які розташовані в межах території відповідної зони територіальної оборони, розробляється та затверджується єдина символіка для всіх добровольчих формувань територіальних громад, що функціонують у межах території відповідної зони територіальної оборони.

X. Шлях становлення української нації

Народна легенда донесла звістку про нащадків козака Шуха.

Після битви під Полтавою він оселився на Галичині. Життя повело його внуків в різні сторони. Тож один із них згодом узяв прізвище Шухевський і пристав до польської шляхти. Другий став називатися Шухов, адже обраний ним шлях завів його до Російської імперії.

Третій син обрав долю греко-католицького священика, а прізвище його стало Шухевич. Кожен пішов власним шляхом і, крокуючим, формував ідентичність.

Поміркуймо про ідентичності. Що вони собою являють, за яких умов постають, яким чином змінюються? Що є сталим і що є мінливим у ідентичності? Як формуються уявлення про себе окремої людини? Як формуються уявлення про себе цілих спільнот?

Ми шукатимемо відповіді на ці складні питання в ході всієї нашої подальшої розмови, а наразі спробуймо зробити висновок з народної творчості – з легенди про нащадків козака Шуха: ідентичність формується і розвивається впродовж життя – у часі й обставинах.

Цей шлях – шлях становлення української ідентичності – спробує пройти крізь обставини і часи, аби дошукатись відповіді на ключове питання: чим є сучасна українська громадянська нація, і з яких джерел вона черпає силу.

Та з чого ж має початися наша хода? Чи маємо вслід за творцем української історії Михайлом Грушевським розпочати з великих князів київських, від яких маємо і герб наш, і перший образ держави; чи питання про виникнення сучасної громадянської нації скерує нас в іншу точку історії – де нації виникають як дійсний спосіб утворення політичних спільнот. Спільнот, які можуть бути монокультурними або полікультурними, але так чи інакше знаходять спільні смисли свого сьогодення і спільні візії свого майбутнього.

Ми звернемося не так до повісті літописця Нестора, який зберіг для нас перекази про великих київських князів, як до творчості поета Шевченка, який промовляє до сучасників славетними історіями про українських козаків.